

DOMOVINA

Upravništvo „Domovine“ v Ljubljani, Prešernova ulica 54
Uredništvo „Domovine“, Miklošičeva cesta 16, Telefon 72

Izhaja vsak petek.

Naročnina: Četrtno Din 7-50, polletno Din 15—
celoletno Din 30—.

Kdor ne dela, naj tudi ne jé!

Odgojena narodna skupščina. — Poslanci poslani domov brez dijet

Narodna skupščina je zaključena in se v ržčas sploh ne bo več sestala, ker bodo koro gotovo razpisane volitve tako, da se bodo vršile meseca januarja. Gotovega pa v tem pogledu še ni nič.

Kralj se je zelo trudil, da bi poslancem doprinesel vsaj malo pameti. Prosil in rotil jih je, naj vendar kaj delajo v parlamentu, da bo od njihovega dela ljudstvo kaj imelo. Na vse načine je kralj poskušal, da bi privedel poslance na pravo pot. On, ki stoji nad strankami, je bil pripravljen, da izroči vlado tudi vodji opozicije Davidoviču. Pa se je zopet oglasil politični pustolovec Radič, ki zapravlja po Dunaju denar, Bogu čas, Jugoslaviji pa čast in kredit. Objavil je po časopisih izjave, iz katerih je bilo čisto jasno, da hoče našo državo razdreti in jo zaplesti v nove vojne. Radi teh izjav je bilo jasno, da Davidovič, ki bi bil odvisen od Radičeve milosti, ne more in ne sme sestaviti vlade. Kralj pa vseeno ni hotel podreti vseh mostov za Radiča. Mislil si je pač: Morda ga bo pa počasi vendarle pamet srečala. Treba mu je dati le časa, pa bo že šlo. Tudi za Korošca, muslimana Spaho in Davidoviča je v svoji dobrohotnosti mislil, da jim bo čas možgane razbistril.

Pa kaj se je zgodilo? V sredo je bila seja narodne skupščine, na kateri se je prečital ukaz, da so seje odložene do 20. oktobra, da se medtem pomirijo razdraženi du-

hovi. Takrat so pa federalisti kakor divji planili pokonci, začeli razsajati ter proti kralju demonstrirati z vpitjem: «Živela republika». Obnašali so se tako, kakor se pri nas noben šnopsar ne obnaša. Poslaniki raznih držav, ki so bili tokrat v dvorani in gledali njihovo divjanje, so se kar spogledavali.

Najbolj je poslanec speklo to, da so jim odvzete dnevnice, 300 dinarjev na dan, in da bodo morali sedaj kaj delati, če bodo hoteli tudi jesti.

Razume se, da sramota, ki so jo vprizorili v parlamentu, ne more ostati brez kazni. Zlasti našim klerikalcem, ki so v Avstriji vedno pete lizali habsburškemu trinogu, je treba pokazati, da se morajo proti svojemu slovanskemu kralju vsaj dostojno vesti. Slovenci, Srbi in Hrvati si ne damo od brezvestnih hujšakcev raznesti države in spraviti naše ljudi pod italijansko, nemško ali madžarsko suženjstvo.

Časi, ko je bila pri nas farovška gospoda tako mogočna, da ji je moralo ljudstvo tlako delati, so minuli. Danes se teh ljudi ni treba nikomur bati, ker sedaj za vsak njihov greh že palica raste.

Mi hočemo, da bo ljudstvo na svoji zemlji svoj gospodar in zato hočemo, da ljudje odločajo po svoji zdravi pameti brez farovškega pritiska in strahovanja.

Kako klerikalci slepijo ljudstvo?

Pri zadnjih volitvah so klerikalci dobili v Sloveniji od 26 poslancev 21. Zmage pijani so takrat pisali, da imajo od sedaj naprej samo oni besedo in oblast nad Slovenijo. Vse drugo, so pisali, leži pobito v cestnem jarku.

Takoj po volitvah so klerikalci pozabili na vse svoje obljube. Kakor Judež Iškarijot so izdali slovensko ljudstvo ter v Zagrebu z Markovim protokolom inštalirali zloglasni velesrbski Markov režim. Dokler so imeli demokrati še kaj moči, so bili poleg Srbov v vladi tudi še Hrvati in Slovenci. Dr. Korošec je po Markovem protokolu samemu kralju zažugal, da bo revolucija, če pridejo poleg radikalov v vlado še demokrati. Zahteval je, da morajo biti v Markovi vladi sami Srbi.

Markova vlada je trajala skoro do konca marca tekočega leta. Vsi zakoni, vse odredbe Markove vlade so bile izde-

lane in izdane z vednostjo in s pomočjo klerikalcev, ki so Pašiču skrivaj delali tlako ter prodajali slovenske koristi za skledo leče. Pa zaslugi Markovega režima, ki so ga do zadnjega podpirali klerikalci, smo dobili kuluk, petkrat povečan zemljiški davek, takse in vse slabosti sedanjega proračuna, ki ga je sestavila Markova vlada. Klerikalci so hodili v Beograd le po dijete, 300 dinarjev na dan, ter po koncesije za svoje koritarje.

Kaj so dosegli klerikalci? 1.) Na njihov pritisk se je ustavilo izvrševanje zakona za odkup bere, zato da lahko farovži nemoteno kmetu z bero kožo derejo z živega telesa. 2.) V zakonu za kuluk so dosegli, da bi župniki in kaplani bili oproščeni kuluka, zato pa bi morali kmetje in drugi ljudje delati mesto njih večjo tlako. 3.) Klerikalci so glasovali za vojni zakon, po katerem se fantje še naprej pošiljajo

v Macedonijo. Zato so pa dosegli, da je vsak posvečen duhovnik takoj, ko pride k vojakom, oficir, katere izjeme nimajo niti doktorji zdravilstva niti kdo drugi, ki je študiral univerzo. 4.) Klerikalci so dosegli, da jim je Markova vlada imenovala škofa Karlina v Mariboru in škofa Srebrniča na Krku. 5.) Klerikalci so dosegli, da so se draginjske doklade fajmoštrom in kaplanom zvišale, za kmete in obrtnike pa niso pridobili nobenih doklad. 6.) Klerikalci so dosegli, da jim je Markova vlada odobrila njihovo lumparijo pri Kmetijski družbi, ki so se jo hoteli polastiti, ker so jim dišali njeni milijoni, katere so skupaj spravili kmečki žulji. 7.) Markova vlada jim je dala v roke Ljubljansko mestno hranilnico, katero so takoj nasvedrali in mašijo sedaj z njo prazne in nenasitne žepe svojih pristašev. 8.) Klerikalci so dosegli, da so državni uradi dajali Jugoslovanski tiskarni razne tiskovine v delo za silno drag denar, da sta potem zaradi ogromnih dobičkov «Slovenec» in «Domoljub» laže hujškala ljudi proti državi in proti Srbom.

Vse to in še marsikaj drugega, kar se sedaj še ne ve, so bili Judeževi groši, katere so klerikalci dobili zato, ker so postavili Markov režim.

A kaj so klerikalci od zadnjih volitev storili za ljudstvo? To vprašajte ljudi, pa vam bodo povedali. Vsi bodo priznali, da drugega niso imeli od tigrovske politike kakor škodo in nesrečo.

In sedaj, ko so tigri vse zafurali, ko niso za ljudstvo ničesar dosegli in ko niso volicem dane obljube niti ene izpolnili, sedaj so pa začeli ljudi znova farbat in znova goljufati.

Zaslepljenim backom trobijo sedaj, da so demokrati Iškarijoti, češ, da so Slovence prodali v Beogradu. Zakaj? Ali zato, ker je bilo v Beogradu 21 tigrov in le en demokratski poslanec iz Slovenije? Ali zato, ker so samostojni demokrati dosegli, da se je odstranil Markov režim in da so na vladi zopet udeleženi Hrvati in vpoštevani tudi Slovenci, kar prej pod klerikalnim režimom ni bilo. Ali so zato Judeži, ker so demokrati odpravili kuluk in si sedaj prizadevajo, da spravijo v red neznosno in krivično odiranje z davki, kar imajo največ na vesti klerikalni igri. Ali so demokrati krivi, da sta gg. Štercin in Žebot, ki sta v parlamentu tako neumno klobasarila o narodnem zdravju, zafurala tudi bolnice in zakrivila, da sedaj mečejo bolnike na cesto. Kdo drugi bo zopet moral popravljati tigrovske grehe kakor demokrat Žerjav, ki še poslanec ni!

Kakor je velika brezvestnost in nepoštenost klerikalnih kolovodij ter njihovih časopisov, tako brezmejna je zabitost tistih duševnih revežev, ki klerikalcem še kaj verjamejo.

Pregovor pravi, da gre osel samo enkrat na led. Klerikalni volilci pa morajo biti bolj nevedni kakor trije osli skupaj, kajti drugače bi ne hodili kar naprej še na led farovške politike. Res, nekaj čudno je to. Če kmetu seme ne obrodi, ga že drugo ali prav gotovo tretje leto menja. Klerikalcev, ki so leta 1914. gnali Slovence kakor živino v strelske jarke, klerikalnih poslancev, ki že po dveh volitvah, ki smo jih imeli v Jugoslaviji, niso drugega pokazali kakor svojo nesposobnost in nerodovitnost, pa večina našega naroda ne premenja. Kdaj bodo ti reveži spregledali in spoznali resnico? Mi trdno upamo, da bo dobršen del ob zadnjih volitvah zaslepljenih Slovencev izpregledal do prihodnjih volitev.

Politični pregled

Narodna skupščina je šla v torek na daljše počitnice in se sestane k zopetnemu delu šele 20. oktobra. Tokrat je bila

skupščina pravilno odgodena,

ker je bil obenem določen dan njenega ponovnega sestanka. Zgodilo se je to iz več razlogov, največ pa zaradi tega, ker ni bilo upanja, da bi mogla skupščina mirno in uspešno delati, ker je preveč slabih strank v njej, ki jim ni do dela, temveč do rušenja. Med te stranke spadajo tudi klerikalci, ki mislijo, da je glavna naloga poslancev, boriti se za državnopravna vprašanja, namesto da bi se pečali s tem, da urejujejo razmere v državi, ki so ureditve nujno potrebne. Avtonomije klerikalci nikdar ne bodo dosegli, to je danes jasno kakor beli dan; s svojo avtonomistično gonjo samo ovirajo vsako resno delo in dobivajo nji-

hovi poslanci čisto zastoj po 300 dinarjev na dan.

Zaradi odgoditve skupščinskih sej so klerikalci najbolj togotni,

ker sedaj odpadejo dnevnicke do 20. oktobra. To je pa res hudo. Četudi je življenje v Beogradu drago, je 300 dinarjev na dan, odnosno 9000 dinarjev na mesec, vendar lep denar, ki ga varčen človek ne zapravi vsega. Tudi klerikalni zavezniški radičevci so reveži. Sicer so priznali v narodni skupščini vse njihove mandate, a je bila skupščina odgodena in dnevnic ne bo. To je zelo bridko, ker so radičevci prišli v narodno skupščino samo zaradi lepih dnevnic. Klerikalci in radičevci se v zadnjem času med sabo prav nič lepo ne gledajo. Radičevci bi radi tudi na Slovenskem dobili nekaj poslancev, klerikalcem pa to seveda ni prav, ker bi poslanci šli na račun SLS. Pri novih volitvah bodo klerikalci nedvomno hudo prikrajšani, ker so ljudje začeli uvidevati, da iz bedaste klerikalne avtonomije ne bo nič.

Naša nova vlada, v kateri so tudi samostojni demokrati, bo sedaj popolnoma izvedla Vidovdansko ustavo, ki jo klerikalci tako napadajo. Ljudstvo bo kmalu videlo, da je ta ustava moderna in daje ljudstvu veliko pravic,

ker se izvedejo vse samouprave

po srezih in oblastih; marsikaka zadeva se ne bo več reševala v Beogradu, temveč bliže, v srezu ali v oblasti in torej tudi hitreje. Tako se bo javna uprava boljšala od dneva do dneva, ker do sedaj, dokler ustave in samouprav ni bilo, so morala reševati ministrstva vse malenkosti iz vseh delov države. Zato je bilo doslej tako počasno reševanje raznih nujnih vlog. Ustava je dobra, samo izvede naj se!

Da se dobro razvijajo naše notranje politične razmere, o tem je vse prepričano, kar pošteno in pametno misli. Tudi v zu-

nanji politiki se nimamo bati nikakih neuspehov. Z našimi dosedanjimi prijatelji ostanemo dalje v prijateljstvu; posebno ostane Mala antanta še dalje trdna.

Zunanji ministri naše države, Češkoslovaške in Rumunije se sestanejo 10. julija v Pragi k posvetovanju o splošnem evropskem političnem položaju in o položaju naših zavezniških držav. Sicer je malo situacija zadeva glede Rumunije, ki je v sporu z Rusijo zaradi Besarabije, ali o tem Mala antanta najbrž ne bo razpravljala. V vseh drugih evropskih državah, s katerimi smo v prijateljstvu, se ni zgodilo za našo državo nič pomembnega. Na Francoskem pridejo sicer novi ljudje na vlado, ali to je notranja zadeva Francije, v zunanji politiki se bodo pa tudi novi državniki držali dosedanjih smernic francoske zunanje politike, namreč prijateljstva z Malo antanto in obnove rednih odnošajev z Rusijo, kar smatrajo

novi francoski državniki

za potrebno. Tako bo spravljeno s sveta rusko vprašanje, ki je povzročalo toliko razburjenja. Rusija se polagoma vrača v normalno življenje in bomo tudi mi kmalu obnovili redne odnose z njo, od česar moremo imeti samo korist.

Nerešeno pa je še vedno

vprašanje nemške odškodnine,

ki bi ga Nemčija rada spravila z dnevnega reda, pa se ji to nikakor ne posreči. Veliko so upali Nemci od nove angleške vlade, pa so se kmalu morali prepričati, da nova vlada vodi tudi na Angleškem zunanjo politiko tako kakor prejšnja vlada. Enako so Nemci upali na francoske volitve, ker so mislili, da bodo novi ljudje vodili drugačno politiko. Zelo so bili v Berlinu veseli, ko so zvedeli, da so pri francoskih volitvah zmagali nasprotniki prejšnje vlade, pa zmota v Berlinu je bila velika! Na Francoskem se bo po izidu volitev spre-

Anton Stražar:

Mačeha s Kompoljskega gradu

(7. nadaljevanje.)

Šele, ko so jezdili rožeški z ugrabljenjo Milico v naglem diru po ozki dolini in se je s skale v mesečini že razpoznaval Rožeški grad, prijezdi Lenard tik Milice, sname krinko z obraza in zlobno izusti:

«Kako, ptičica, me še poznaš? Tam, glej, v onem gradu se pomenimo to in ono, tudi tvoja draga mačeha je gori in te ljubezljivo pričakuje!»

Pri teh besedah, ki so rezale kakor nož v srce, pri tem žalostnem spoznanju je Milica od slabosti skoro omahnila s konja, da je ni Gotfrid čvrsto zadržal. Felicijan je opazoval ves prizor in nejevoljno dregnil Lenarda s pestjo: «Fant, brzdaj vendar svoj jezik! Nisi ti sam gospodar sedaj. Če se mi ne boš obnašal po volji, znam tudi jaz udariti na druge strune!»

Težko je bilo uganiti, iz kakega povoda je Felicijan naenkrat postal tako — viteški. Toda njegove besede so blažljivo vplivale na Milico; hvaležno in proseče obenem je pogledala graščaka, da so se ob mesečini zablesketale solze v njenih žalostnih očeh. Graščak Felicijan pa — ali ni hotel pokazati

večjega sočutja ali ga je nekako zaskrbelo vest — je umaknil svoj obraz pred Miličnim pogledom, le to ji je mirno dejal:

«Golobica, nikar toliko plahosti. Samo jaz sedaj odločam o tvoji usodi!»

Prijezdili so na grad. Tiho brez šuma je bilo vse opravljeno, Milica pa se je znašla v samotni, še precej priljudni in lepo opremljeni celici. Na mizi je brlela leščerba in ob njej je bilo pripravljene nekaj hladne večerje. Ko so se zapahnila vrata, je Milica uvidela, da je vsak beg ali nasilna rešitev izključena. Prigrizka se ni dotaknila. Upihnila je leščerbo in nato vso noč preihitela na postelji.

* * *

Rožeški graščak, vajan roparskega viteštva in le takih spletkarskih početij, ki so mu kaj dobička obetala, je naslednji dan resno premišljeval, kako in kaj naj sedaj ukrene z ugrabljenjo Milico, ki zanj ni pomenila nobenega haska. Obljubil je tudi, da Juraja takoj obvesti o njeni usodi, tolikega greha pa ni hotel naprtiti na svojo vest, da bi nesrečnega očeta gnal naravnost v obup in pogubo. Pri vseh spletkah, ki jih je sam zasnoval, je vselej imel gladek zaključek, kajti povsod je bil sam svoj gospodar. Tu pa je imel kar tri žive ovire v osehah svojega pisarja Gotfrida ter Uršule in Lenarda.

Lisjak, kakor je bil, je zdaj premišljal, kako bi vse tri ukanil.

Na Kompoljski grad je še isti popoldan poslal svojega porabnega hlapca Gašperja, preoblečenega v berača. Ta je skrivaj nesel pismo, ki ga je na Kompoljskem gradu vtaknil v linico, da so ga po njegovem odhodu morali najti. Pismo, zapečaten z viteškim pečatom, toda brez podpisa in s skrivljeno pisavo, je imelo nastopno vsebino:

«Gospod Juraj, tovariš v viteštvu in orožju! Odveč sta Vaša skrb in Vaše žalovanje. Vaša hčerka je v varnih rokah, verjemite to na častno besedo in potrpite par dni. Niti las se ji ne skrivi na glavi. Zadeva je seveda zagonetna in za Vas skrajno žaljiva, toda tudi zagonetne izkušnje ne škodujejo ne mlademu vitezu ne junaškemu očetu!»

S tem je torej obljuba napram vitezu Juraju bila za silo opravljena. Dnevi so minevali, na Rožeškem gradu pa ni bilo opaziti nikakih posebnih dogodkov. Le Lenard in Uršula sta z nejevoljno začudenostjo opazovala obnašanje Felicijanovo, ki je zapovedal z Milico ravnati najbolj obzirno in dostojno. Ko sta se peti dan Lenard in Felicijan sestala v zgornji dvorani in se jima je kmalu seveda pridružila tudi Uršula, so se pričeli med njimi kaj viharne pogovori in ugovori,

menila le notranja politika, nikakor pa ne zunanja. Herriot (čitaj Erió), ki bo najbrže novi predsednik francoskega ministrstva, je že izjavil, da se francoska politika napram Nemčiji nikakor ne more spremeniti, ker Nemčija mora plačati vso vojno škodo.

Dopisi

PREDGRAD PRI STAREM TRGU. Nedavno so naši klerikalci sestavljali kandidatno listo za občinske volitve v Starem trgu. In glejte, med klerikalnimi junaki najdemo naenkrat uskoke iz naprednih vrst. Nedvomno so te može za klerikalce vneli povečani davki, povečane takse in klerikalni kuluk, katerega so morali odpraviti demokrati. Danes je skoro neverjetno, da se še dobi človek, ki ni videl popolnega poloma klerikalne politike ter je uskočil h klerikalcem. Prav dobro bi bilo, da bi za te možake klerikalci uvedli poseben kuluk.

KRŠKO. (Kako naši duhovniki razumejo tako zvani «celibat».) Znano je, da vsi duhovniki položijo prisego vednega devištva. Kako to svojo prisego spolnjujejo, smo imeli priliko videti in čitati. Naj navedem en primer: Pri nas slušbuje neki kaplan, ki je nedavno zlorabil tri šolska dekleta, ki so bila zaupana njemu v vzgojo. Zadeva je sedaj pred sodiščem in se naš župnik na vso moč trudi vse potlačiti. To se nikakor ne sme posrečiti, ker za tak zločin mora biti kaznen.

MIRNA. V nedeljo 25. t. m. nam je poslala ZKD predavatelj g. Štempiharja, ki nam je lepo pojasnil zadevo pokojninskega zavarovanja. Zelo smo hvaležni ZKD in centrali JDS, ki omogoča tako važna predavanja po deželi, in jo tem potom prosimo, da v tem zmislu nadaljuje. Gospodu predavatelju najlepša hvala za njegov trud in ga prosimo, da z delom med narodom nadaljuje.

GORA PRI SODRAŽICI. Minulo nedeljo je priredil Sokol Loški potok in Sodra-

žica svoj pešizlet v Vagovko, združen z nastopom naraščaja. Ob tej priliki je imel predavanje o Sokolstvu tajnik ribniškega sokolskega okrožja, br. Završnik. Posebno lepo je opisal življenjepisa staroste JSS. br. Gangla. Po nastopu je bil kratak oddih, v zabavo pa je igral tamburaški zbor Sokola v Sodražici, na kar sta celokupno članstvo in naraščaj posetila tudi Goro. Le škoda, da je tako prijeten dan prehitro minil!

ZIGMARICE. V nedeljo 25. t. m. se je vršila velika vrtna veselica našega domačega gasilnega društva, katere so se udeležila tudi vsa okoliška društva, kakor: Sodražica, Zamostec, Vince, Gora itd. Za njihovo sodelovanje kličemo bratski: «Na pomoč!»

BELA KRAJINA. Na Talčjem vrhu se je vršilo v nedeljo predavanje o sadjarstvu, katerega pouk je potreben, kajti sadja je obilo, a je v zelo slabem stanju. Obravnavalo se je splošno o sadjereji, o vzgoji dreves, cepljenju, obrezovanju in gnojenju. Poslušalci so z zanimanjem sledili in videti je bilo zadovoljstvo, ker si je vsakdo pridobil nekaj, kar mu bo obrodilo mnogo sadu, ako se bo odločneje oprijel sadjarstva. Tudi Čebelarstvo društvo dobro uspeva. Polagoma že prehajajo čebelarji v moderno čebelarstvo, kar je le pozdraviti. Vsakdo naj si zapomni, da le napredek vodi do pravega cilja.

NOVI KOT. V nedeljo 25. t. m. se je vršil v Novem kotu v gostilni gosp. Turka javni shod JDS, katerega so se udeležili razen dveh vsi volilci. Shod je posejil tudi gospod Turk, župan v Dragi. Izvajanjem g. Berščaka iz Ljubljane so sledili navzoči z velikim zanimanjem. G. Berščak je lepo objasnili glavne točke strankinega programa in z drastičnimi primeri pokazal demagogijo klerikalcev. — Vaščani Novega kota, ki so tako rekoč odrezani od sveta in brez vsake prave ceste, so demokrati stranki hvaležni, da se je začela zanimati tudi za oddaljene kraje. Potrebno bi bilo, da se zaprosena cesta Prezid - Novi kot - Stari kot - Lesce -

Draga čimprej izvede, kar bi bilo za prebivalce velikega gospodarskega pomena, važno pa tudi za državo iz strateških ozirov. Upamo, da bomo čimprej dobili od naše države potrebno podporo za gradnjo imenovane ceste, katero so nam naši kočevski Nemci prej vedno preprečili. G. Berščak je udeležencem shoda obljubil, da bo stranka napravila vse potrebne korake za izdatno pomoč njenim pristašem.

ŠMARJE PRI JELŠAH. V nekem odločno naprednem dnevniku se je pripetila velika pomota, ker se dolži g. dr. Rupnik, da je klerikalec. Vsi šmarčani vemo, da je bil vedno med prvimi naprednjaki že kot dijak. Sploh smo pa z g. dr. Rupnikom veliko bolj zadovoljni kakor z onim drugim odvnikom. Ta je naš rojak in ve za slabe in težke strani kmeškega stanu. Prosimo g. dr. Rupnika, da ne zameri pomoti v naprednem listu. Upamo, da dr. Rupnik ostane, kar je bil, ker ve, kaj je značajnost. — Bonifacius.

SV. ŠTEFAN PRI ŠMARJU. Naš župnik je zopet začel raz prižnice gonjo proti naprednim časopisom, ker vidi, da klerikalne protiagitacije nič ne pomagajo. V nedeljo 18. t. m. je vzel na muho agitatorja za napredne časopise, češ, da mu ljudje ne smejo verjeti in sprejemati naprednih časopisov, da so ti agitatorji od uprave naprednih liberalnih časopisov mastno plačani. Zadnji dopisi v Vašem cenjenem listu «Domovini» so te klerikalne ptiče v srce zadeli. Vas, g. urednik, pa prosim za izjavo, koliko mi plačate za agitacijo in pa dopise, katere Vam bo redno pošiljal o župnikovem nespametnem početju in divjanju na prižnici. Kotnikovim pa hvala za redno posojanje «Domovine» v la-rovž. — Pika iz Podgore.

PRIHOVA PRI KONJICAH. Kakor drugod je tudi pri nas pobrala rajna «katoliška» Avstrija zvonove. Pa jo je pogruntal tedaj naš g. župnik in nekoč oznanil, da bo po njegovem mnenju vojna še dalje časa trajala, da novih zvonov ne bo mogoče kmalu kupiti in

«Tega enostavno ne razumem,» se je začel repenčiti Lenard napram Felicijanu, «kako ti zdaj postopaš z deklino.»

«Kako da ne?» se je zbadljivo muzal Felicijan.

«Pomisli vendar, če smo jo ugrabili skupno, upam, da imava tudi midva s sestro pravico soodločevati o njeni usodi. Ali ti nisva midva vsega tega naklonila? No, zdaj pa naju kar nekako zapostavljaš, deklini pa seveda strežeš kakor kraljični!»

«Hahaha!» se iz vsega srca zakrohoče Felicijan, «tudi vidva se puntata proti meni, ljuba gosta! Zdaj vama že moje ravnanje na mojem gradu ni več všeč!»

Uršula je naglo pogoltnila ta huda namigavanja in laskavo začela:

«Saj vendar moraš uvideti, Felicijan, da si preveč popustljiv. Čemu ji daješ toliko potuhe, deklini razvajeni. Premisli še enkrat dobro, da nas lahko pahne vse v pogubo, če jo lepega dne kar spustiš kakor ptičko iz kletke.»

«Pa le kar prvo uro si že pričel tako,» se vmeša Lenard. «Kako si me pa zavrnil, ko sem se spotoma hotel pošaliti z njo!»

«Veš, predragi Lenard,» pravi Felicijan naveličano, «s takimi objestnimi šalami, si nikdo ne more kovati dobička, tudi v nepoštenih dejanjih je treba nekaj resnosti. Torej da se pomenimo: ti, Lenard, kajne, hočeš še enkrat pri dekletu poskusiti srečo,

Če bi te vzljubila, še vedno računaš, da postaneš kompoljski zet! Dobro, toda eno ti rečem: s sirovostjo boš malo pridobil, njene ljubezni skoro gotovo ne.»

«A vendar povej, Felicijan,» se razburja Lenard, «kaj pa ti nameravaš, kaj se v tvoji glavi kuha?»

«Vse izvesta!» odloči Felicijan. «Stvar je v mojih rokah. Ako jaz ne pridobim dekleta za vajine namene, je vidva tudi ne bosta, že vidim.»

Brat in sestra sta se vdala močnejšemu, — kaj sta tudi hotela? Z Rožeškega gradu se jima ni ljubilo ravno zdaj sredi zime, ki je še ostro pritiskala. Bilo je torej treba malo potrpeti, pa na varnem ostati.

* * *

Milica je dnevno premišljevala o tistem večeru, ko so jo ugrabili. Kako srečna je takrat z očetom jezdila domov brez strahu pred zlobno mačeho in njenim prisilnim bratom. Duša se ji je vso pot smehljala od radosti. Naenkrat pa tako strahotno iznenadenje... Kakor v hudih sanjah so ji še v ušesih donele besede: «Kdor mi poskuša Milico iztrgati iz rok, jô v istem hipu zabodem!» Sedaj se je zavedala, da njena usoda zopet visi na lasu. Nadalje, kako obupno je tičala v trdem objemu zakrknega grabežljivca in v družbi roparskih jezdecev. Vsega se ni več dobro zavedala,

ker je od tuge in obupa sproti omedlevala. Smrtna groza jo je obšla, ko se ji je razkril sovražni Lenard. Zato pa so ji tolažilne besede poglavarja Felicijana ostale v dobrem spominu. In to življenje v gradu, življenje v negotovosti, osamljenosti, pa brez pomoči — četudi blizu očeta in ženina Jošta. Spočetka je jokala neprestano in razmišljala o obeh. Snovala je tudi vsakojake načrte, kako bi pobegnila. Seveda vse zaman. Po par dneh se je vendarle pričela utolaževati, ko postrežba in ravnanje z njo nista očitovale posebne hudobije. Močno je bila potolažena, ko jo je Felicijan poveril v oskrbo svoji sestri Marceli z besedami: «Marcela, vidiš, to je zate tovarišica tvojih let. Upam, da se bosta dobro razumeli, pazi pa le, da ti ne uide, ker ji naš grad ni prav nič po volji!»

Pa je ljubka Marcela v resnici bila povsem druge narave kakor njen brat. Milica je imela dober dar opazovanja in je Felicijana sodila kot pretkanega, vendar kolikor toliko obzirnega lisjaka, Marcelo pa je takoj spoznala za dobrodušno neizkušeno vrstnico, čudeč se, kako je med tako brezobzirnimi ljudmi vendarle ostala nepokvarjena in iskrena. Milica je vzljubila Marcelo. Spočetka je bila napram njej nezaupljiva, počasi pa ji je odkrito začela izpovedovati svoje doživljaje. Ko ji je razkrila vse bo-lesti svoje duše in se je v Marcelinih očeh

nam torej ne preostane drugo, kakor paziti na preostali zvon. Sklenil je kolikor mogoče malo zvoniti z njim, da ne bi počil kakor pri sosednji fari Sv. Venčesla. Prav dobra misel, kajne! Pa vojna je minula in naša fara si je kmalu naročila nove zvonove. Zvonove smo dobili in plačali, sedaj se pa zvoni z njimi kakor z enim med vojno. Namesto da bi se zvonilo četrt ure pred mašo kakor nekdanj, se zvoni samo tri minute ali pa nič. Temu mora biti konec! Zakaj jih potem imamo? Kar nas je bolj oddaljenih faranov, ne vemo, kdaj se začne maša in koliko je ura. Ura v našem zvoniku namreč gre, kadar jo žene veter. Izumil je to neki tukajšnji urar, ki jo je popravljal in zato dobil iz cerkvenega premoženja precejšnjo vsoto. Svetujemo g. župniku, naj naprosi g. organista, da bo držal službo v zvoniku in nabijal po zvonu namesto ure. Pa brez zamere! — **Opazovalec.**

PRIHOVA PRI KONJICAH. Kakšna slova vlada med tukajšnjimi klerikalci, je pa res zanimivo. Kako gosp. župnik ljubi svoje pristaje, kaže nastopni primer: Brez vsakega vzroka je okregal ugledno klerikalno gospodinj, češ, da je ona dala povod k dopisu v «Domovini» št. 19. Zato tem potom izjavljam kot pisec dotičnega dopisa, da to ni res in da dotična oseba nima z menoj nikakšne zveze. Da se pa kaj novega izve iz farovža, pa poskrbita izvoljeni dve Tončki. Zaradi politične bolezni, ki jo ima, pa se naj poslužiže ponižnosti. — **Opazovalec.**

SV. BARBARA V HALOZAH. «Haloze so gore, Sv. Ana je krez nje in ... vse vince rode.» Je pa tudi taka nova pesem, ki začinja: «Od Balkana do Triglava, Haloze pa le od Poljčan do Zavrč.» V obljubljeni deželi se je baje cedilo mleko, pri nas pa se cedi zlata haloška kapljica; pa saj je dolgo več ne bomo: naši vinogradi hirajo, a ni denarja, da bi jih obnavljali, ker ni vinskih kupcev. Ali je res, da bodo Italijani uvažali svoje vino k nam? Kaj pa pravijo naši tako zvani «katoliški» poslanci na to? Zakaj smo vas celih 21 iz-

volili, da ničesar ne storite za nas? Pa vi, samostojni, ki se pajdašite z Radičem, ki se po Dunaju poteplje in Bogu čas krade, ali ne veste, da po slabi tovaršiji rada glava boli? Demokratje, vi, ki ste odpravili kuluk, vi edino morete rešiti slovensko in drugo jugoslovansko vinogradništvo. Samo vi imate srce in razum in zanimanje za Jugoslovane in tako tudi za Slovence od najmočnejšega do najslabšega, čeprav imate v Sloveniji le enega poslanca. Vidimo, da smo si napravili veliko škodo, ko smo zadnjič volili večinoma klerikalce, nekateri celo Radiča in slabostoneže. Pa nismo mi sami krivi, ampak tisti, ki bi lahko imeli naše glasove, pa nas popolnoma zanemarjajo. K nam zahajajo le Orli, prirejajo se pridno večinoma klerikalne veselice, shode imajo le Žebot, Golec in Vesenjak. Ptuj, kaj misliš, kaj delaš, da tako propadamo? Tekom zadnjih šestih let je le gosp. Šerona počastil Sv. Barbaro s svojim pevskim zborom. Gospod urednik, vi imate gotovo telefonsko zvezo s Ptujem. Vprašajte tozadevne činitelje, ali se boje klerikalcev ali jim strežejo, da se nič ne brigajo za nas. Mi smo čreda brez pastirja, ampak naj pride kdorkoli, samo pomni naj, da smo najprej Jugoslovani in da zahtevamo nerazdeljeno Jugoslavijo na podlagi Vidovdanske ustave. Nam se res ne godi najbolje, a prepričani smo, da se bo našim vnukom godilo boljše. Bodimo pošteni in priznajmo, da taka strašna vojna, kakor je bila zadnja, ni mogla obroditi zlate žetve. — **Pež.**

SV. TOMAŽ PRI ORMOŽU. Nihče se od nas ne oglasi, zato pa se moram zopet jaz ubogi popotnik. Ker mi je usojeno potovanje, naletim na marsikaj zanimivega. Ni še dolgo, ko sem obiskal spodnji del Sv. Tomaža, kjer se mi je nudil strašen prizor. Hočem Vam ga tukaj malo popisati. Pridem v lepo obširno vas — in kaj zagledam: hudo zagrizenega klerikalca, ki se zelo rad ponaša s svojimi verskimi načeli. — Gotovo boste vprašali, kaj je napravil ta tako imenitni mož.

liti pa se ni mogla, jesti tudi ne, radi same negotovosti o svoji usodi.

Vse drugače pa se ji je razjasnilo lice, ko ji je Marcela zaupala svojo najglavnejšo poizvedbo: «Prepir imajo med seboj, vsi trije: Uršula, Lenard in Gotfrid so se zamermili mojemu bratu. Pomisli, kar dva ženina si že imela, Lenarda in Gotfrida. Toda mojemu bratu se je to nekako neumno zdelo, zaenkrat še oba tolaži, pa ju že tudi ima v štretni ju bo speljal na led. Saj taka je njegova narava. Za enkrat se torej nič ne boj!»

«Oh, toda kdaj se zopet vrnem k očetu?» vzdihne Milica.

«Potrpi še, dušica, in bodi zadovoljna, da moj brat še toliko dostojno ravna s teboj. Gorje pa bi ti bilo, če bi se znašla v spodnjih temnicah, kamor malokdaj posveti solnčni žarek, ležati pa je treba na mokri slami ...»

Milica ni odgovorila in odslej tudi ni Marcele izpraševala o svoji zadevi, temveč samo poslušala, kar je Marcela sama poizvedela in ji zaupala. V njeni družbi so ji sicer naglo ptekali dnevi, toda neprestano ji je kakor črna senca ležala na duši negotovost, ali še doseže zlato svobodo ter srečo z ljubečim srcem očeta Juraja in zaročenca Jošta.

(Dalie prihodnjič.)

Gotovo nič hudega, saj so to malenkosti, če starše premikasti in nazadnje vrže na cesto brez vsake oskrbe. To so dela teh pobožnih ljudi. Ta pa ni ostal sam v tem svojstvu, ampak ima soseda, ki že dolgo opravlja podoben posel. Ali se ta dva učenjaka učita iz svetega pisma, da se naj starši pretepajo in nazadnje posadijo na cesto. Ali so sami krivi, da so stari, nesposobni za delo? Izročili so posestvo, da bi v miru prebili na svoje stare dni, sedaj pa živijo v preklestvu po krivdi svojih slabih otrok. To so pravi klerikalni zmaji. Kaj ti pomaga, če se delaš na zunaj lepega svetega moža, znotraj si pa zgrabljen volk. Taki so naši tiči klerikalci: staršem poplačajo njihovo dobroto z bridkimi urami na stare dni. Vsak človek, ki količkaj razume, kaj je ljubezen do staršev, bo obsojal to sirovost. Svetujem vam tudi, da pustite nas, ki beremo naš list «Domovino», pri miru in se rajši oklenete domačega miru in reda. Pustimo staršem življenje in tudi mi ga bomo imeli. — **Popotnik.**

SLADKI VRH. Dne 19. t. m. je peljal Franc Krajnc, hlapec tvornice papirja in lenpenk na Sladkem vrhu, z dvema težkima žrebčema na kolodvor v Weitersfeld. Pri vračanju s kolodvora je brnil eden žrebcev Krajnc na poti skozi Weitersfeld s tako silo v obraz, da je Krajnc obležal nezavesten. Na pomoč prišedši vaščani so o nesreči obvestili vodstvo tvornice, ki je takoj preskrbelo zdravniško pomoč. Prispela dva zdravnika sta ugotovila, da je ponesrečenec za transport v bolnico nesposoben, zaradi česar so ga spravili k posestniku Josipu Schantlu v Weitersfeldu v oskrbo, kjer je kljub vsemu zdravniškemu prizadevanju umrl naslednjega dne. Pokojnik je zapustil ženo s štirimi nepreskrbljenimi otroki. Pogreb se je vršil dne 22. t. m. iz Weitersfelda v Mureck. Pogrebne spreveda, kateremu je načeljeval obratovodja Franc Scheff, se je udeležilo skoro vse tovarniško uradništvo in delavstvo. Nadalje so se udeležili pogreba pokojnikovi vojni tovariši s Sladkega vrha in Weitersfelda z godbo pod vodstvom Franca Müllerja iz Weitersfelda. Mrtvaški voz je bil tako bogato okrašen z venci, da se rakev skoro ni videla. Ta mnogobrojna udeležba pogreba in obskrba pri nesreči je dokaz, da so vodstvo tovarne in drugi cenili pokojnikovo delavsko zvestobo. V tej zadevi gre vodstvu tovarne, predvsem pa ing. Hajdu največja zahvala.

Gospodarstvo

TRŽNI PREGLED.

ZITO. Cene slabijo. Na novosadski blagovni borzi so se gibale cene v zadnjem času nastopno: pšenica 305 do 310 Din, oves 285 Din, turščica 220 do 232 Din, moka «0» 475 do 485 Din. Promet je večinoma majhen.

ŽIVINA. Na mariborskem sejmu 27. t. m. so bile cene za kilogram žive teže: voli, debeli 11 Din 50 par do 13 Din, poldebili 10 Din 50 par do 11 Din 25 par, plemenski do 10 Din 50 par, bikji za klanje 10 Din, klavne krave, debele 12 Din do 13 Din 50 par, plemenske krave 10 Din do 11 Din 50 par, krave za klobase 6 Din 75 par do 8 Din 75 par, molzne krave 9 Din do 11 Din 50 par, mlada živina 10 Din do 11 Din 50 par, teleta 13 Din 75 par.

= Vrednost denarja. Na zagrebški borzi se je dobilo dne 27. t. m. v devizah: 100 avstrijskih kron za 11½ pare, 100 italijanskih lir za 359 do 362 Din, 1 dolar za 80 Din

zalesketala solza sočutja, tedaj je Milica dodobra spoznala, da je Marcela res vredna njenega popolnega zaupanja.

Ko sta nekoč sami sedeli v celici za trdno zapahnjene vrati in kramljali po stari navadi, pravi Milica nenadno:

«Poslušaj, Marcela, zlata dušica! Če si mi res dobra, povej mi po pravici, če veš odgovor na ta vprašanja: Čemu so me ugrabili? Kako se imenuje ta grad s pravim imenom in kakšni ljudje so to? Končno pa, kaj prav za prav nameravajo z menoj?»

Marcela se je zavzela, nato pa je mirno odgovorila: «Kje si zdaj, to vendar veš. To je Rožeški grad, komaj pičlo uro od tvojega doma. Vsega drugega pa ti ne morem pojasniti, ker ne vem ničesar. Zadovoljiti se moraš torej s tem, kar opažam. Ti nisi prva, ki bi bila ugrabljena. Oj, teh je že bilo dosti, pa jaz ne smem brata posvariti niti z besedo, da tako ravna. Moj brat — Bog me varuj, da bi me slišal, kaj ti pravim — je strahoten človek: denar si služi s tem, da lovi ljudi. Njemu je samo za bogat plen v denarju ali blagu, ki ga odvzame ujetemu. Kaj pa je s teboj nakanil, mi je pa res mučna zagonetka. Veš, pa bom poizkusila kaj podrobnega poizvedeti!»

«Vekomaj ti bom hvaležna,» pravi Milica, toda v duši sta jo še huje začela glodati žalost in skrb. Na zunaj je to napram Marceli vztrajno prikrivala, razvese-

45 par do 81 Din 95 par, 100 češkoslovaških kron za 239 Din 50 par do 342 Din 50 par.

— Razstava živine v Ptuj se bo vršila 5. junija ob 9. dopoldne. Obenem bo premovalje plemenske živine marijadolske, mupoljske in pincgavske pasme ter križancev teh plemen. Živina mora biti stara nad 6 mesecev.

Kmetijski pouk

KAKO ZATREŠ PREDENICO?

Predenica dela veliko škodo po naših deteljiščih in tudi sem in tja po travnikih. Na obeh nam uničuje deteljo. Na deteljiščih se vse to veliko bolj pozna in občuti. Če bi vso to škodo, ki jo dela v posameznih okrajih predenica, hoteli izraziti v številkah, bi znašala težke tisočake. Občutna je pa ta škoda danes tudi za vsakega posameznika, če mu predenica uničuje deteljo, saj mora vsak delati na to, da množi svoje dohodke in da odvrta vsakršno škodo, ki se mu dela na pridelkih.

Če hočemo predenico zatirati, jo je treba o pravem času zaslediti in pokončati, ne pa šele takrat, ko se nam je tako ugnezdila, da se že od daleč pozna uničena detelja. Predenica gnezda je treba iztakniti, ko je predenica v prvem razvoju. Zaradi tega moraš deteljišče o pravem času, t. j. dosti zgodaj, pregledovati, preden napravi predenica večjo škodo. Predenica se pojavi v gorkejšem času, navadno v drugi košnji. Zato je imeti nanjo pazno oko, kakor hitro nam detelja vdruči ozeleni, pa

naj bo domača detelja ali pa lucerna. Kakor hitro jo zasledimo, jo je treba pokončati. Deteljišča naj se tedaj v tem času skrbno pregledujejo. Posebno ob nedeljah popoldne je ugodna prilika za to. Napadeno mesta naj se zaznamujejo sproti z vejicami ali količki, da se lotimo že drugi dan lahko potrebnega dela. Predenica gnezda pokončujemo na ta način, da jih močno poštopamo z apnenim dušikom ali pa s kajnitom, ki požgeta predenico in deteljo. Predenico s tem pokončamo, detelja nam pa zopet na novo požene. Namesto tega tudi lahko požigamo napadeno mesta s pomočjo slame, ki jo je v ta namen zrezati (razsekati) in sežgati.

Pri tem pokončevanju je paziti na to, da ne ostane nobena predenica nit živa, ker se take niti hitro razlezejo naprej po detelji in delajo nova gnezda in novo škodo. Pogledati treba tedaj prav k tlom, da se zatro vse predenične niti.

Dokler ni nobenega cvetja na predenici, toliko časa se detelja, ki je la malo napadeno, lahko porabi za krmo. Odnesti jo je pa z deteljišča prav previdno, da ne odpade noben konec predenice na tla, ker se na ta način zopet prenese in dela nova gnezda. Kakor hitro je pa že kaj predeničnega cvetja na detelji, se mora taka detelja pokončati, da se ne zanese medtem nastalo predenično sem, po živini v gnoj in po gnoju zopet na njivo.

Proč s predenico, kakor hitro se pojavi na detelji! V prvem njenem postanku! Preden se razširi po detelji!

Tedenske novosti

* Današnja številka je radi praznika izšla en dan poprej.

* Kraljica Marija v ljubljanskem Dečjem domu. V ponedeljek popoldne se je pripeljala kraljica Marija v avtomobilu z Bleda v Ljubljano, da obišče tukajšnji Dečji dom. Kraljico so ob prihodu pozdravili prednica Dečjega doma ga. Franja Tavčarjeva, člani upravnega odbora in šolska mladina. Kraljica si je natančno ogledala vzorno bolnico, v kateri se nahaja sedaj 25 dojenčkov in 10 mater. Pri odhodu iz Dečjega doma je večja množica občinstva prirejala kraljici burne ovacije.

* Malgajeva slavnost v Guštanju. Danes 29. t. m. se slovesno odkrije v Guštanju spomenik koroškemu junaku Malgaju, o čemer smo že poročali. — Članom narodnih društev je dovoljena polovična vožnja. Poset slovesnosti se obeta iz vseh krajev Slovenije prav velik.

* Za člane Udruženja vojnih invalidov, podružnice v Ljubljani. Ker za dne 25. t. m. sklicani redni občni zbor zaradi slabe udeležbe ni bil sklepčen, se za nedeljo dne 1. junija zopet sklicuje občni zbor z istim dnevnim redom in ki bo sklepčen ob vsakem številu navzočih članov. Zbor bo v restavraciji pri Zlatorogu, Gosposka ulica 3, in se prične ob 9. uri dopoldne. Pogoji za dostop k zboru so isti.

* K občinskim volitvam v Trbovljah nam piše naš somišljenik kmetovalec nastopno: Dragi kmetje, zopet je prišel čas, ko nas obiskuje agitatorji raznih naših strank, hoteč nas prepričati, da so naši najboljši prijatelji, ki nam želijo le dobro, samo da spustimo svojo kroglico v njihovo skrinjico. Star slovenski pregovor pravi: Dokler konja love, mu ovsu molé; ko ga pa ujamejo, takrat pa: Hi, mrha, četudi pogineš! Ako se le malo nazaj

zamislimo, kaj vse so nam klerikalci obetali pri zadnjih skupščinskih volitvah in kaj so po volitvah za nas storili: vzlic temu, da so sami naglašali svojo popolno premoč v Sloveniji, ne moremo tej klerikalni gospodi prav ničesar več zaupati. Spomnimo se samo na visoke davke, ki so nam jih naprtili, in pa na tlako! Tlake (kuluka) sicer nismo imeli pri-like pokušati, zato marsikdo ne more pojmiti, kako neizmerno dobroto so nam napravili demokratje, ker so jo odpravili. Prepričani bodimo, da bi nam demokratska stranka še marsikaj dobrega napravila, ako bi jo mi kmetje tako podpirali, kakor smo klerikalce. Kdor veliko obeta, ta malo dā, to smo se lahko prepričali pri vseh drugih strankah, posebno pa pri naših klerikalcih. Zato pa bomo na dan 6. junija spustili vsi pametni kmetje kroglico v 2. skrinjico, to je za našo pošteno demokratsko stranko. Na tej listi so sami izkušeni in dobro misleči možje, ki se bodo zavzeli z vso vnemo za naš kmetijski stan. Ako hočete imeti popravljene občinske ceste, pomislite, da Vam tega ne bo storil kakšen Arnšek iz Hrastnika, katerega so dali baje na drugo mesto naši kaplani. Tudi če bo treba kakšne podpore od vlade ali od drugod, bodimo uverjeni, da zaležeta imeni Goropevšek in Roš, ki sta prvi na demokratski listi, vsaj toliko kakor 365 Arnškov. Zato pa kmetje, premišlujemo, kaj je boljše za nas! Če bomo premišljevali, bodo padle vse naše kroglice v drugo, to je v demokratsko skrinjico!

* Po devetih letih se je oglašil iz ruskega ujetništva Franc Cuznar iz Podkorena na Gorenjskem. Cuznarjevo ime je že vklesano na spominski plošči padlih in pogrešanih vojakov v rojstni vasi.

* Škoda radi povodnji. Poljedelsko ministrstvo je zbralo podatke o škodi, ki jo je

napravila povodenj v teku zadnjih štirih tednov ob Savi in Donavi. Poplavljenih je bilo 40 vasi, 203 hiše pa so bile vsled povodnji porušene. Skupna škoda je cenjena na okrog 134 milijonov dinarjev.

* Nalezljive bolezni v Jugoslaviji. Ministrstvo za narodno zdravje je nedavno objavilo statistiko o gibanju nalezljivih bolezni v Jugoslaviji leta 1923. Po teh podatkih je obbolelo lansko leto na nalezljivih boleznih 68.896 oseb, od teh jih je umrlo 5797. Največ žrtev je zahtevala malarija, na kateri je obbolelo 17.926 oseb, umrlo pa 155. Za malarijo sledi škrlatica, na kateri je obbolelo 16.051 oseb, umrlo pa 3526, griža 4129 (umrlo 627), španska bolezen 3886 (193), trebušni legar 3454 (507), difterija 1943 (302), mums (vratna bolezen) 1639 (7), koze 1042 (199), pegavec 352 (49) in paratifus 216 (12). V Sloveniji je lansko leto najbolj razsajala griža. Obbolelo je na tej bolezni 1438, umrlo pa 200, na kozah je obbolelo 18, umrlo 3 osebe, na trebušnem tifusu 321 (45), na škrlatici 1299 (231), na difteriji 299 (37), na španski 930 (54), mums 217, na paratifu 22, na malariji je obbolelo v Sloveniji 23 oseb, smrtnega primera ni bilo nobenega.

* Boj proti malariji. Te dni so dospeli v Jugoslavijo delegati Zveze narodov, ki bodo prepotovali vso našo državo ter proučevali vprašanje pobijanja malarije, ki je zlasti v naših južnih krajih zelo razširjena in zahteva vsako leto mnogo človeških žrtev. Delegati ostanejo več tednov v Jugoslaviji.

* Nov most preko Drave. Med občinama Ruše in Selnica se namerava na mestu, kjer se nahaja sedaj brod, zgraditi lesen most preko Drave. Veliki župan dr. Ploj je obljubil, da bo izposloval od vlade potrebno pomoč za zgradbo mostu.

* Dve nesreči na Blejskem jezeru. V nedeljo sta se pripetili na Blejskem jezeru dve nesreči, ki sta pa zahtevali le eno žrtev. Na jezeru se je prevrnil čoln, v katerem je bila večja družba. Utonil pa je le 25letni Franc Grilc iz Lesc, drugi so se rešili. Večjo srečo je imela skupina dijakov in dijakinj iz privatne trgovske šole v Zagrebu, ki so prišli pod vodstvom profesorja Dragiča na Bled. V čolnu, ki je bil z 10 osebami že itak preobložen, so izvajali neumestne produkcije in posledica je bila, da se je čoln preobrnil. Vseh deset dijakov in dijakinj je padlo v vodo. K sreči se je nahajal v bližini čoln, v katerem so bili mariborski trgovci: Weixl, Šošarič, Oset, Murko, Jančič, Novak, Zidanšek, Barta in Starkel, ki so s svojim čolnom takoj krenili na kraj nesreče in posrečilo se jim je rešiti vseh deset oseb. Ponesrečenci so bili takoj prepežani v hotel »Triglav«, kjer se jim je nudila prva pomoč. Eno dijakinjo je prijel srčni krč in je ostala dlje časa nezvestna. Večina učenk je izgubila svoje torbice, klobuke in nekatere dragocenosti. — Zgoraj omenjeni trgovci so sodelovali tudi pri rešitvi oseb, ki so se prevrnile s prvim čolnom.

* Žrtve kopanja. Kopalna sezona se sicer še ni pričela v polni meri, vendar je že zahtevala več žrtev. V Ljubljani je utonil 20letni Franc Oražem, v Savi pri Zagrebu pa 23letni Ivan Abramović. Vzrok nesreč pri kopanju je po navadi lahkomišelnost mladih kopalcev, ki svojo preveliko korajžo plačajo z življenjem.

* Nepreviden motociklist. Preteklo soboto se je 40letni trgovec g. Karel Čamernik vozil z motornim kolesom iz Ljubljane proti Mariboru. V bližini Gornje Polskave, kjer je

drvel s hitrostjo 80 km, je na ovinku zavozil v neko drevo ob cesti. Kolesarja je vrglo s kolesa daleč proč v jarek, kjer je dobil več težkih poškodb na glavi in posebno na očesu.

* Slavonski razbojnik Čaruga. Proces proti razbojniku Čarugi v Osijeku traja že dlje časa. Čaruga je spočetka tajil oba razbojništva, a je končno priznal, ker so priče in njegovi lastni pajdaši izpovedali proti njemu. Razprava bo še trajala. — O zaključku bomo poročali.

* Zoper slabokrvnost, slabo prebavo in oslabele vsake vrste priporočajo zdravniki najbolj aromatično železnato tinkturo, ki jo izdeluje lekarna «pri angelu varhu» na Vrhniki. Je izvrstnega okusa, ne kvari zob in jo uživajo odrasli in otroci z najboljšim uspehom. 1 steklenica (½ l) stane 20 Din. Razpošilja se vsaka količina, priporočljivo pa je zaradi cenejše poštne naročiti vsaj 3 steklenice naenkrat. Zahvale na razpolago! — Pišite na lekarnarja Hočevarja na Vrhniki!

Iz raznih krajev

* Na Selu pri Ljubljani sta našla 13letni Franc Culkar in njegov 5letni bratec Tonček dinamično patrono ter se z njo igrala. Dinamična patrona je eksplodirala in težko ranila oba otroke. Prepeljali so ju v bolnico.

* V Spodnjih Praprečah je bilo vlomljeno pri trgovki Mariji Kasteličevi. Tatovi so odnesli razno blago in nekaj gotovine. — Isti večer je bilo vlomljeno tudi v tobakarno Franca Strekeljina, kjer je tat odnesel za 275 Din raznega tobaka in cigaret ter nekaj gotovine. Tatovi so neznani.

* V Šoštanju se vrše velike priprave za pokrajinski zlet Jugoslov. gasilske zveze. — Vožnja bo polovična za vse udeležence. — 8. junija vsi v Šoštanj!

* V Zrečah je umrl g. Anton Hlastec, mornariški višji poslovodja v pokoju in zaslužen tovarniški mojster Štajerske industr. družbe. N. v m. p.!

* V Rečici v Savinjski dolini je umrl upokojeni nadučitelj g. Franc Zemljič, oče nadučitelja v Rečici g. Branka Zemljiča in gospe Marice Volčičeve, soproge finančnega tajnika v Mariboru. N. v m. p.!

Na agitaciji

(Pogovor med naprednim kmetom in kaplanom.)

«No, kam pa vi, gospod kaplan, tja v hribe agitirate?» —

«Spet bliža se volitev dan, glasove grem nabirat.»

«Tako! Kajne prav samoglav in trmast svet je danes!» —

«Odpustkov sem nasul v rokav in ves mehák bo kranjski Janez!»

«O, prav gotovo «Domoljub» vas bo zato pohvalil.» —

«Poglej, moj žep je poln obljub, ki sem za narod jih pripravil.»

«Lepo, lepo! A kuluk kam sedaj ste odložili?» —

«Spet vrgli so ga s kmetijskih ram; žal, demokratji so ga zbili...»

«In zdaj vas peče črna vest?»

A kaj na davke vest vam pravi?» —

«Če farovžu bo kmetič zvest, mu rane Bog ozdravi.»

«Kaj kvasite, moj žep je suh in verno ljudstvo strada.» —

«Verujte, avtonomni duh vas rešil bo propada.»

«Že varate nas leta tri in mi smo vsi potrti.» —

«Pa kaj za to! Kdor tu trpi, užival bo po smrti.»

Zanimivosti iz vsega sveta

Pse jazbečarje so poznali že v starem Egiptu.

Gumijeva drevesa dosežejo višino tudi do 100 metrov.

Na Japonskem so zasajena cela polja s črešnjevimi drevesi samo zaradi njihovega cvetja.

Biserne školjke se lahko s pomočjo svoje noge premaknejo z mesta.

Tulipan ima svoje ime od podobnosti s turbanom.

Argentinsko glavno mesto Buenos Aires ima park, ki obsega nad 4000 kvadratn. kilometrov.

Možgani obstoje iz dveh milijard celic.

„Domovina“

«Domovina», list neustrašni, mračniki se te bojé, župniki, kaplani plašni tebi kažejo zobé.

Prižnice kot grom grmijo, psovke vate sipljejo, nate mežnarji hreščijo, spovednice škripljejo.

«Domoljub» sovraštvo kuha, laže, da se kar kadi; kašija, kadar jo poduha, in skelijo ga oči.

Tercijalke se boječe tebi vedno bližajo, stokajo kot kup nesreče ter se plaho križajo.

«Domovina» mrak preganja z neuklonjeno močjó, vedno se resnici klanja, krepko se bori z lažjó.

Dom slovenski vneto ljubi, ljubi troimenski rod, odteguje ga pogubi in varuje ga nezgod.

A m i c u s.

Beleške

† Kdor hoče postati popolnoma neumen, ta naj bere le «Domoljuba». Vsa obrekovanja in natolcevanja bi še mogli «Domoljuba» odpustiti, toda odpustiti mu nikdar ne moremo tega, da smatra slovensko ljudstvo za tako bedasto, da si mu upa natvesti tudi najgorostasnejše gluposti. Kaj misli, da kmet ne zna prav nič pretehtati današnjega položaja?! Naš kmet pač mora že vedeti, da je bila več kakor leto dni usoda Slovenije popolnoma v rokah 21 tigrov, ki niso zaradi svoje nesposobnosti znali pravilno zastopati slovenskih koristi. Klerikalci so

krivi, da naše bolnice nimajo dovolj sredstev, ker se niso sami nikdar brigali za to, da bi se v proračunu vnesli zadostni krediti. Sploh pri vsem zlu, ki zadene danes ne le Slovenijo, temveč vso državo, so sodelovali klerikalci s polno paro. Da se to ne pozabi, moramo vedno znova spominjati na Markov protokol, ki so ga v Zagrebu podpisali z radičevci in bosanskimi mohamedanci. Radi naši klerikalci in s katerim so postavili takrat na krmilo države samoradikalno vlado. Kaj nam je ta Markov režim prinesel, je znano. Da so se vse klerikalne obljube izpolnile narobe, je tudi znano. Da bi vso to polomijo čim najbolj zakrili izpregledajočim ljudem, se klerikalci sedaj pred občinskimi volitvami in pred bližajočimi se skupščinskimi volitvami prizadevajo na vse kriplje. Razumljivo je to. Jako radi bi še ostali v večini v Sloveniji. Zato peskušajo ponekod zvaliti krivdo zla na svoje politične nasprotnike, po drugod pa zopet plašijo ljudi, da je vera v nevarnosti. Zraven tega pa kričijo, razsajajo in razbijajo po svojem časopisju kakor zbesneli, da bi z grmenjem in topovskim dimom udušili odpor, ki se pojavlja med njihovimi volilci, katerim se v strah in grozo klerikalnima močno odpirajo oči. Uverjeni smo, da je vse njihovo grmenje brez uspeha.

Sokolstvo

20LETNICA BREŽIŠKEGA SOKOLA.

Sokol v Brežicah slavi 15. junija t. l. 20letnico svojega obstoja. Kdor je poznal predvojne razmere v našem mestecu, ve, kako ogromno delo je Sokol dovršil v tem času, posebno še pred svetovno vojno, ve pa tudi, kake zapreke so se delale od strani narodnih nasprotnikov in takratne vlade. Vsi mogoči koraki so se podvzeli že takoj ob ustanovitvi društva, da bi se ustanovitev preprečila. A pritisk od strani Nemcev in vlade je odzval v brežiških rodoljubih odločen odpor. Cela vrsta neustrašenih mož, njim na čelu danes že pokojni br. dr. Strašek, so znali vse te ovire premestiti, in tako se je Sokol ustanovil leta 1904. Društvo, zavedajoč se velike naloge, je začelo zbirati okoli sebe vse narodne elemente. Takoj ob početku je štelo društvo 37 članov, katerih število je v naslednjih dveh mesecih naraslo na 71.

Kmalu je sklenilo društvo tudi z okoličani — kmečkim prebivalstvom — tako trdno zvezo, da je bila «Grenzfeste», kakor so nazivali Nemci Brežice, kar na mah obdana od odličnih borcev, ki so naskakovali pogrnjeno mesto.

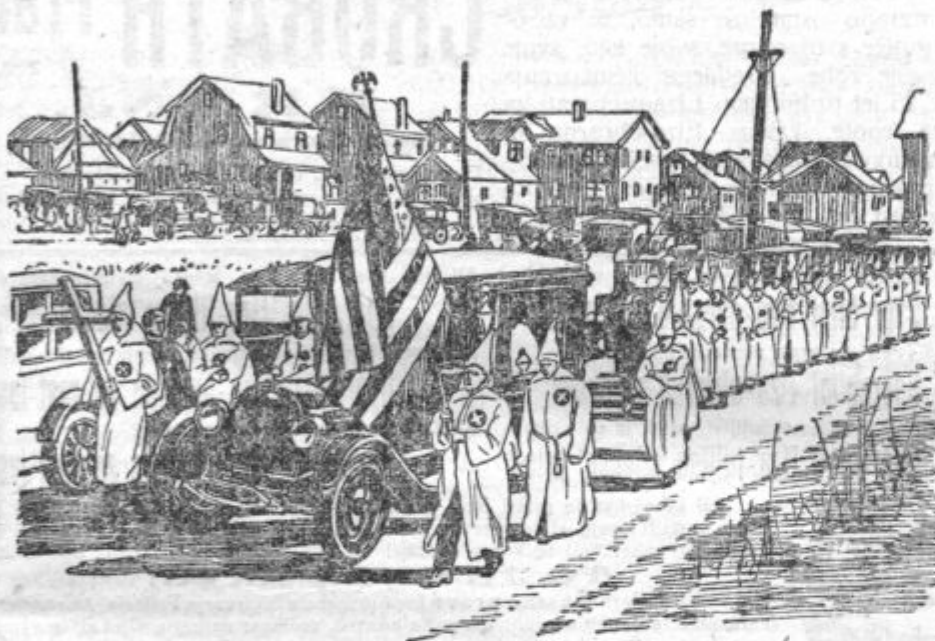
Dobro bo še znano marsikomu, s kakimi sredstvi so skušali uničiti sokolsko društvo v Brežicah. Leta 1914., tik pred izbruhom svetovne vojne, je obhajalo naše društvo svojo 10letnico. Priprave za to proslavo so bile že izvršene, toda dan pred slavnostjo je prišel ukaz županstva, da je slavnost na mestnih tleh prepovedana. S to potezo so hoteli Nemci preprečiti slavnost ter obenem društvo materijelno uničiti. A Brežičani so se dvignili kot en moč ter še isto popoldne, vso noč in naslednje dopoldne pripravljali zletišče na novo določenem prostoru tik mesta. Ko so začeli prihajati zjutraj prvi gostje, so bila vsa dela do malega izvršena. Nemci so v onemogli jezi zbobnali nato skupaj celo armado orožnikov in vojakov, da bi varni za bajoneti izzvali krvoprelitje. Kljub vsem nemškim mahinacijam pa se je vršila slavnost mirno in kar največjašneje. Iz vseh krajev Slovenije in Hrvatske so prihiteli Sokoli v

brežice in tudi drugega narodnega občinstva iz okolice se je zbralo na tisoče. Dan je bil prava manifestacija sokolske misli in slovanstva sploh. Ponosno je lahko zrl po desetih letih brežiški Sokol na svoje delo, kajti društvo je pokazalo s svojo udeležbo, da ni sokolsko delo in da stoji za sokolstvom kot en mož. Neizbrisne ostanejo vsem udeležencem, posebno Brežičanom, zgodovinske in preroške besede odličnega nacionalnega govornika dr. Budisavljeviča, ki je izgovoril takrat, kažoč na Nemški dom: «I ova kula će pasti!»

V osvobojeni domovini obhaja naše društvo letos svojo 20letnico. Predpriprave so v polnem teku in poskrbljeno je, da se bo slavnost obhajala zelo svečano. Ker je med tem kupilo društvo tisti prostor, kjer se je vršila 10letnica, se bo torej vršila 20letnica kot prva prireditev na lastnih tleh. Vsa društva se pa prosijo, da se ozirajo na to prireditev ter se je po možnosti udeleže v ravno istem številu kakor pred desetimi leti, posebno še zaradi tega, ker bo to nekaka predizkušnja za pokrajinski zlet v Zagrebu. — Zdravo!

Zanimivosti

Pogreb člana Ku-Kluks-Klana

Ku-Kluks-Klan je nekaka fašistovska organizacija v Zedinjenih državah. Zadnje čase se je o njej mnogo govorilo, ker so člani udruženja ob priliki neke slovesnosti v Pensilvaniji ubili štiri prebivalce in enajst težko

ranili. Na naši sliki vidimo pogreb nekega odličnega člana Ku-Kluks-Klana. Za avtomobilom s krsto in člani udruženja se je peljalo okrog 1000 avtomobilov. Kukluksklanovci imajo, kakor vidimo, svojo posebno uniformo.

Umirajoči biseri

Že 20 let se peča uprava pariškega muzeja Louvre z načrtom, da bi prodala dragoceni biserni ovratni nakit, ki ga je zapustila gospa Thiers po svoji smrti muzeju. Vzrok, zakaj se hoče muzej iznebiti bisernega nakita, je v tem, da po splošnem mišljenju biseri, ki se dalje časa ne nosijo, izgubijo svoj blesk. In res so ti biseri stalno izgubljali blesk; ker se je bati, da dragocenost popolnoma propade, se je uprava odločila, da proda ovratni okrasek gospe Thiers na javni dražbi.

Pred leti so poskusili že z zdravljenjem biserov, ker je izkušnja pokazala, da biseri, ki so potemneli, zopet dobe svoj blesk, ako jih nosi oseba z zdravo krvjo. V to svrhu je uprava stopila v zvezo s špansko plesalko Tortolo Valencijo, ki je slovela po tem, da je že več biserov na novo oživila.

Odčna. Valencia je imela res čudovito barvo kože, ki je pričala o njeni zdravi krvi. Stavili so ji torej oficijelno ponudbo, da nosi biserni nakit v svrhu oživljenja bleska. Plesalka pa je ponudbo odklonila, in sicer iz nastopnega vzroka:

Pri nekem nastopu v Petrogradu ji je bil takratni car Nikolaj II., ki je bil slišal

o njenem čudovitem daru, stavil ponudbo, da nosi dragoceno biserno zapestnico, ki je bila svoječasno last Katarine Velike in ki je tekom časa izgubila vsak blesk. Plesalka je to častno ponudbo sprejela, toda od onega dne je bila neprestano strogo zastražena od tajnih policistov. To je lepo plesalko tako razburilo, da je zapestnico vrnila carju, pri čemer je prišlo baje do jako razburiljive scene.

Strah, da bi ji francoska policija povzročala iste sitnosti kakor ruska, je vodil špansko plesalko do tega, da je ponudbo muzeja Louvre odbila. Zato se je uprava sedaj odločila, da to staro dragocenost proda.

Prvoaprilske šale

Za prvega aprila marsikdo rad koga potegne. To je že precej star šaljivi običaj, ki pa kljub svoji šaljivi strani ni vedno brez zlih posledic, ker si mnogi na račun 1. aprila dovolijo prehude «potegavščine».

Letos so imeli s prvim aprilom mnogo opravka zlasti avstrijski in nemški listi. Tako je neki berlinski ilustrirani list prinesel vse polno slik, zanimivosti, iznajdb in odkritij, o katerih je prav resno raz-

pravljaj in nedvomno preslepil celo vrsto lahkovnejših čitateljev, da so verjeli v pristnost njegove vsebine. V prihodnji številki nato pa je omenjeni list čitateljem mirno priznal, da jih je potegnil za prvega aprila.

Med aprilskimi slikami omenjenega lista je bila n. pr. egiptovska piramida, postavljena narobe na konico. List je čitateljem v resni obliki razlagal mojstrsko zidavo te piramide, ki da je bila pred kratkim odkrita, dasi je seveda zidava take piramide popolnoma izključena. Med nadaljnjimi slikami je imel tudi mačko, ki doji mlade podgane, jezdeca na morskem volku, opico, ki jaše psa, žirafe z golšami,

avstralskega nahodnika (žival), ki sploh ne živi (glej našo sliko, ki je posneta po dotični podobi!). O nahodniku pravi omenjeni list, da ima tako pokvarjen nos, da je vedno nahoden, od česar izvira tudi zaspan izraz te živali.

Če so te nemške aprilске šale prav duhovite, dvomimo. Za naš okus gotovo niso, mi se zadovoljujemo le z ustnimi potegavščinami, če nam kdo hoče nasesti.

× **Milijarder hotel zadaviti ženo.** V Budimpešti vzbuja med bogatimi sloji veliko senzacijo novica, da je znani milijarder Rosenbaum nedavno prav zverinsko hotel umoriti svojo ženo. Prišel je pozno ponoči pijan domov, odvedel je svojo ženo v neko stransko sobo, jo zvezal, ji zamašil usta in jo nato pričel satansko mučiti. Slučajno so služabniki preprečili zverinsko nakano in milijarder je še isto noč pobegnil. Zena pa je od strahu zblaznela in izgubila dar govora. Za podivjanim bogatašem je izdana tiralica.

× **Slep doktor.** V Čikagu je te dni promoviral za jezičnega doktorja 26letni Zorž Winnmann. Slep je že od rojstva, toda študiral je s pomočjo matere in sestre, ki sta mu čitali učne knjige. Izpite je položil z najboljšim uspehom in tako dobil doktorsko diplomu, ki pa bi jo z njim vred bržčas zaslužili tudi požrtvovalna mati in sestra...

× **Žrtve bogovom v stari Kartagi.** Med razvalinami nekoč slavnega mesta Kartage so našli napis, iz katerega izvemo, da so Kartażani sežigali žive otroke v čast bogu Boal-Hamonu. Mnogi učenjaki so trdili, da to ni bilo res, ker je bila ta vest napisana od kartaginskih neprijateljev. Napis, ki so ga sedaj našli in ki izvira od Kartażanov samih, pa potrjuje resničnost tega grdega običaja, katerega so prinesli iz Fenicije in Orijenta. Kadar je pretila državi kakšna nevarnost, so pobrali svečeniki najlepše otroke po Kartagi in jih metali žive v razbeljeno peč, da bi se bog Baal usmilil Kartage in jo obvaroval pred sužnostjo.

Za smeh in kratek čas

Iz otrokovih ust.

Teta: «Zapomni si, Milica, raven nos se imenuje grški, a kriv rimski.»

Milica: «Aha, potem imaš ti grški nos in rimski hrbet...»

Ob birmi.

V neko vas je prišel birmat škof. Šolski otroci mu kličejo v pozdrav «živio!» Vsi otroci pozdravljajo, samo Mihec ne.

Učitelj to opazi, ga dregne v rebra in reče: «Zakliči „živio“, butec!»

Mihec uboga in zakriči: «Živio, butec!»

Slaba kupčija.

Ribničan je prodajal lesene žlice po mestu.

«Kako gre trgovina?» ga vpraša znanec.

«I, kakor pri bolniku, vsaki 2 uri ena žlica!»

Prepozno.

Premožen trgovec je posetil zagrebški veliki sejem. Drugi dan dobi v hotel brzojavko svoje žene: «Zabavaj se dobro in ne pozabi, da si oženjen!»

Takoj odgovori z brzojavko ženi: «Brzojavka zakesnila, škoda!»

Nehvaležen mož.

Gospodinja zaloti svojega moža, poljubljajočega služkinjo, ter se razhudi: «Mož, ali sem ti jaz prinesla doto ali služkinja?»

Razlika.

Kakšen je razloček med potresom in ciganom?

S potresom se ura ustavi, s ciganom pa pobegne.

Tudi sreča.

Ožbovt Šveglja se je gugal ponoči pijan domov. Med potjo je srečal nekoga in ga vprašal, koliko je ura.

Nagovorjeni pa mu je pripeljal eno zaušnico in rekel: «Ravno toliko!»

«Hvala Bogu,» si je mislil Ožbovt, «da ga nisem srečal ravno ob polnoči.»

LISTNICA UREDNIŠTVA.

Prisega na križ... Pošljite vse, potem pa pričnemo z objavljanjem.

MALI OGLASI

Potrebščine za brivnico se prodajo

na licu mesta v lokalni, kjer je jako dober obrat, ter premočnine za stanovanje z dvema sobama. — Kupnino je položiti takoj. —

Ponudbe na upravo «Domovine». 38

KOSCE

za košnjo, sušenje in spravljane mrve v akordu sprejme graščinsko oskrbništvu v Boštanj. Kamor je poslati ponudbe do 15. junija. 39

Lepota? Svežost mladosti? Priljubljena vnanost? Vse to si lahko ohranite in za-
branite prerano ostarelost samo, če racionelno negujete svoj obraz, svoje telo, svoje lase in svoje zobe. Izrednega učinkovanja so že čez 25 let priljubljene Elza-preparate za negovanje lepote, kakor: Elza-obrazna in kožo obvarujoča pomada, 2 lončka z zavojnino in poštino vred 25 dinarjev, Elza-pomada za rast las, 2 lončka z zavojnino in

poštino vred 40 dinarjev, z 10%nim doplačilom, in drugi Elza-preparati, kakor Elza-cvet za lase, Elza-voda za usta, Elza-kolonska voda itd. Vse navedeno razpošilja: Lekarnar Evgen V. Feller, Stubica Donja, Elza-trg št. 360, Hrvatsko. (e)

ILIRSKA POSOJILNICA

LJUBLJANA, Kralja Petra trg št. 8/1.

sprejema hranilne vloge po 8 %.

Večje in stalne vloge do 12 %.

Zahtevajte pri trgovcih na deželi in kupujte **manufakturno blago** od stare, leta **1885** ustanovljene **trrdke**

CROBATH Franc

dr. z o. z.

KRANJ.

Manufaktura na debelo in drobno.

Trgovci na deželi, ostali odjemalci, prepričajte se pred nakupom za nova o naših cenah in izbiri! Trgovcem damo najmanjše količine po prvih cenah na debelo.

Imaš ti solneno pege, zajedavce, nabore, ogrce?

Uporabljaljaj Elza-obrazno pomado!

Ali želiš imeti lep vrat, obraz in lepe roke?

Uporabljaljaj Elza-obrazno pomado!

Ali so ti roke in obraz občutljivo pozimi in ob vetru?

Uporabljaljaj Elza-lilijino mlečno milo!

Ali hočeš biti in ostati lep? Ali hočeš, da bi te povsod radi videli? Ali se hočeš veseliti svoje slike v zrcalu? Poskusi prave Fellerjeve Elza-preparate in kmalu boš rekel tudi ti, kakor vsakdo:

TO JE ONO PRAVO!

Išči v vseh poslovnica samo prave Elza-preparate lekarnarja Fellerja. Ako naročiš naravnost, te stane z zavojnino in poštino vred, če denar naprej pošlješ ali sprejmeš po povzetju: 2 velika porcelanasta lončka Elza-obrazne pomade 25 Din; 2 velika porcelanasta lončka Elza-pomade za rast las 25 Din; 4 veliki kosi Elza-lilijinega mlečnega mila 40 Din.

RAZLIČNO: Lilijino mleko 10 Din; brkomaž 4 Din; najfinejši Hega-puder dr. Klugerja v velikih originalnih skatlah 25 Din; najfinejši zobni prašek „Hega“ v patentnih dozah 15 Din; puder za dame v vrečkah 4 Din; zobni prašek v skatlah 4 Din, v vrečkah po 3 Din; sachel (dlava) za perilo 4 Din; šampon za lase 25 Din; rumenilo za obraz, 12 pismov 20 Din; najfinejši parfemi od 20 Din navzgor; cvet za lase 25 Din; Elza-katranovo milo 6 Din. Pri razpošiljanju različnih predmetov se zaračunavata zavojnina in poština posebej.

K tem cenam se priračunava še 10%no doplačilo. Naročilna pisma naj se naslavlja tako:

EVGEN V. FELLER, lekarnar, STUBICA DONJA, Elza-trg šte. 360, Hrvatsko.

SLAVENSKA BANKA D., ZAGREB

PODRUŽNICA: LJUBLJANA.

Delniška glavnica Din 50.000.000.— in rezerve preko Din 12.500.000.—

Podružnice: Beograd, Bjelovar, Brod n. S., Celje, Dubrovnik, Gornja Radgona, Kranj, Maribor, Murska Sobota, Novi Sad, Osijek, Sarajevo, Sombor, Sušak, Šibenik, Vršac, Wien.

Ekspoziture: Rogaška Slatina (sezonska), Škofja Loka in Jesenice.

Agenciji: Buenos Aires, Rosario de Santa Fe.

Afilijaciji: Slovenska banka, Ljubljana; Jugoslavenska industrijska banka d. d., Split.

Izvršuje vse bančne posle najkulantneje.